

spillede disse 2 Kr. en stor Rolle. Da Statstilskuddet den Gang var 2 Kr. plus en Femtedel af Kontingentet pr. Medlem, saa laa i alt Fald for Landkassernes Vedkommende Statstilskuddet omkring 3 Kr. pr. Medlem, medens det nu, selv om denne Nedskæring finder Sted, er oppe paa det dobbelte.

Dernæst gjorde det ærede Medlem Hr. Weygaard mig opmærksom paa i Anledning af mine Udtalelser om den i 1921 vedtagne Sygekasselov, at den fremkom paa Socialdemokraternes Initiativ. Ja, det skal jeg ikke bestride, hvis det ærede Medlem har nogen særlig Glæde af det, jeg skal ikke strides med det ærede Medlem om Ord, jeg mener kun, at det er Hovedsagen, at det var Venstres Regering, der fremsatte og gennemførte Loven. Men det er jo ikke ualmindeligt, at Socialdemokraterne tiltager sig Æren for alt det gode, der sker, medens alt det daarlige, der sker, skal Venstre have Skylden for. Det fik vi ogsaa Indblik i med Hensyn til denne Sag fra Seruminstituttet.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Weygaard, at Kronekursen har ingen Betydning for Sygdomme, og derfor kan man ikke nævne Kronekursen i Forbindelse med Sygekasserne. Det er i og for sig ganske rigtigt, Kronekursen har ingen Indflydelse paa Influenza, Spansk Syge eller andre Sygdomme, men der er noget, Kronekursen har Indflydelse paa, og det er de Udgifter, Sygekasserne har til Sygehuse, Læger, Administration og andre Ting. Hvis ikke Kronekursen har Indflydelse paa disse Ting, tror jeg ikke, at Sygekasserne i det hele taget kan blive ved med at eksistere, thi det er i alt Fald givet, at der er nogle, Kronekursen har Betydning for, og det er dem, der skal betale Skatterne, og det er den Vej, ad hvilken Pengene skal komme ind. Der har Kronekursen Indflydelse, og naar Pengene saa skal gives ud, og man fra den Side siger, at der betyder Kronekursen ingen Ting, saa kan jeg forsikre det ærede Medlem, om, at det er galt.

Det ærede Medlem omtalte Lægerne og omtalte dem meget smukt. Det maa jo være det ærede Medlems Mening, og det var meget pænt, at han gjorde det. Han siger, at Lægernes Betaling gik op og ned med Pristallet. Det er jo ganske mærkeligt — det var rart nok, hvis den gjorde det —, men denne Udtalelse stemmer ikke med de virkelige Forhold. Hvis man ser paa Sygekassernes Lægeudgifter gennem en Del Aar, baade naar Pristallet

gik op og naar det gik ned, saa er Lægeudgifterne stadig gaaet i Vejret undtagen det ene Aar, jeg nævnte, nemlig 1924, da Sygekasserne stod i et friere Forhold til Lægerne, end de ellers plejer at gøre.

Endvidere siger det ærede Medlem, at Statens Tilskud skal holde Trit med Ydelserne. Det er igen en af den Slags Udtalelser, som man hører fra den Side, det ærede Medlem Hr. Weygaard tilhører, at naar man bringer større og større Ydelser, skal Staten naturligvis betale mere og mere. Jeg mener, at man maa indrette Ydelserne noget efter, hvad Staten er i Stand til at betale og navnlig med Henblik paa Misbrugene, som jeg saa udførligt fremstillede i mine tidligere Udtalelser. Og det ærede Medlem Hr. Weygaard talte selvfølgelig ikke om dem, der skal betale disse Udgifter til Sygekasserne. Det er jo altid ligegyldigt, man bare kræver ind saa meget, der skal til, og der maa ikke skæres ned, men hvor Pengene skal komme fra—? Der er ingen smalle Steder, man kræver bare ind, og saa tror man ogsaa, man har dem.

Naar saa det ærede Medlem Hr. Weygaard til Slut siger, at han ikke en Gang betragter dette Lovforslag som et Forhandlingsgrundlag, er det efter min Opfattelse en noget ejendommelig Udtalelse, for det er jo saaledes, at selv hvis disse Nedskæringer finder Sted, staar vi her i Landet med større Statstilskud og med en bedre Sygekasseordning end vore Nabolande. — Men det maa jo blive det ærede Medlems Sag.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou talte om Beskatningsreglerne til Amtet. Han siger, at jeg havde talt om de store Landmænd, de store Gaarde, men saa skulde vi have passet paa i sin Tid, at de ikke kom til at betale mere. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at med Hensyn til Amtets Betaling til Sygehuse forholder det sig paa akkurat samme Maade som før. Betalingen udredes af de faste Ejendoms-skatter, ligesom Tilfældet var, før vi fik den Lov, det ærede Medlem tænkte paa.

Det ærede Medlem talte endvidere om Kontrollen og var tilbøjelig til at mene, at det var bedre at overlade den til Kommunalbestyrelserne. Det er den Slags Ting, man kan overveje i Udvalget. Men jeg tror dog, at det vil være mest hensynsfuldt til alle Sider, at man bevarer den Kontrol, vi har haft hidtil, nemlig en Læge, en Repræsentant for Sygekasserne og en Repræsentant for Kommunen. Men i øvrigt vil jeg sige, at det glæder mig, at det ærede Medlem stiller sig saa velvilligt til Lovforslaget